

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

13
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
SISTENS CASUM

DE

HERNIA CRURALI
INCARCERATA

QUEM

DIVINIS SUB AUSPICIIS

GRATIOSÆ FACULTATIS MEDICÆ
DECRETO

PRO LICENTIA

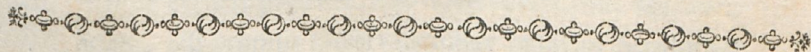
SUMMOS IN MEDICINA HONORES
ET PRIVILEGIÆ DOCTORALIA
RITE CONSEQUENDI

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI
RESOLUTUM SUBJICIT

DIE XXVIII. AUGUSTI A. MDCCLXIX.

FRANCISCUS CAROLUS MELZER
PETROPOLITANUS.

H. L. Q. C.

ARGENTORATI

Typis JOH. HENRICI HEITZII Universitatis Typographi.

DISSERTATIO IN HONOREM GRALIS MEDICAE

HERNIA CRURALIS
IN CARCERIBUS

DIVINAE MAJESTATIS
GRATIOSAE FACULTATIS MEDICAE
DECRETO

PRO LICENTIA

IN MEDICINA
SACRAE THEOLOGICAE
ACADEMIAE
SOLLENNI RITU
D. JOHANNES HENRICH
FRANCISCUS CAROLUS WILHELMUS
PETROLIANUS

LEIPZIG
IN AEDIBUS HERTZIANIS

Proœmium.

 Fuit certe tanta omni ævo fidelium Observatio-
num autoritas, tantamque sibi semper me-
ruerunt apud cœvos feramque posterita-
tem famam, qui in instituendis colligendisque versati
fuerunt, ut in promovenda Scientiarum meta summus
iisdem locus jure meritoque concedi debeat. Expe-
rientiam etenim rerum esse magistram omnium Artium at-
que Scientiarum loquuntur annales. Quid tantum ad ve-
stigium evehere potuisset, quo hodie conspicitur, Medicam
artem, nisi propriis Observationibus omnium Seculorum
post originem suam ditata ad nos transcendisset, hodieque

plurimum Scientiarum partibus aucta, pulcherrimam ab iis lucem mutuasset, ut tanto certitudinis gaudeat gradu, quantum ipsa evidentia dare potest. Primum quidem stabilissimumque præbet arti fundamentum Anatomie, inter Scientias quæ hominem Medicum ornat, facile princeps. Ea, postquam ab HIPPOCRATE, GALENO aliisque inter Veteres sic fatis culta fuerat, neglecta dein secum in oblivionem abripuit veram artis culturam; ubi vero iterum extollere caput ista cœpit, & hæc lætam rursus monstravit faciem. Quam pulchra sunt, quibus abhinc ditavit Medicinam inventa? quanto cum ardore & nostro Seculo in perficienda ea laborarunt atque laborant adhuc HEISTERUS, ALBINUS, MORGAGNI, HALLERUS, magna nomina, quæ fera celebrabit posteritas. Patet certe hodie celeberrimorum Virorum industria intus quisque corporis humani recessus, cumque partium tenorem vitalem haud declinant cadavera, suam conferunt ad scientiæ augmentum symbolam animalia, quæ viva secamus, partiumque functiones ipsas intuemur. Desunt vires, nec permittit instituti ratio, absolvere quam incepti paginam, plurimasque rimari utilitates, quæ ex Anatomie tam mortua quam animata, atque præsertim ex clinicis cadaverum Sectionibus in totam redundant artem. Sunt & aliorum corporum, quæ natura alit in corpus nostrum effectus, quos nosse plurimum interest, ut servetur sanitas, ut restituatur amissa.

Accedunt hic in subsidium Artis tota Naturalis Historia, nostro præcipue felici Sæculo a maximis culta Viris, qui certatim suas intendunt vires; ut ad summum, quantum humanæ res permittunt, perfectionis gradum evehant istam. Pulcherrima hæc Scientia sicut Creatorem omni momento demonstrat potentissimum, ita nota nobis facit quæ circumstant nos, reliqua corpora, partim quidem noxia, maximam partem vero salutaria utiliaque. Complementum tandem artis perfectioni addunt ipsæ rariorum morborum Observationes. Liceat hic elegantia Summi Viri Ill. GAUBII referre verba, quæ, fateor, nunquam me sine dulci voluptate legisse. "Præcipue," inquit, "necessarium est ante oculos habere historias omnium ac singulorum morborum integras, ex plenis atque intaminatis Practicorum observationibus accurate concinnatas. His uti nititur universa morborum cognitio; ita, cum conferuntur illis, quæ in præsentem ægro sagax examen detexit, mali, quo is laborat, indolem pulchre declarant. Nec sane certius aliud datur subsidium, quo obscura clarescant, dubia enodentur, corrigantur falsa, controversa dirimantur; sicubi vel priores etiam Scientiæ non satis præluxerint. Hac ideo regia via incesseunt olim, hodieque incedunt veri quique Medici, dolentes interim, tot hiatus etiamnum abruptam, & inanium narrationum sordibus conspurcatam esse." Colamus itaque manes HIP-

POCRATIS, suspiciamus cineres BOERHAAVI, SYDENHAMI, immortalium Virorum, quibus Ars Medica ortum augmentumque eo titulo debet, quod nudas, nullis hypothesium fordibus contaminatas suas Observationes dederint, atque ita nobis subministrarint arma, quibus dirum vitæ hominum hostem cum fructu oppugnare liceat. Sileant igitur illi, qui in effingendis explicandisque rebus suum tempus consumunt, quique nil aliud offerunt, quam ut ingenii sui imbecillitatis argumenta præbeant, quique studiosi magis videntur contentionum quam veritatis. Certe si iis demeres in quibus modo sibi placere student, uno momento *Iro* redderes pauperiores.

Experta est triste hoc fatum præprimis Physiologe, antequam Experimentorum autoritas in Physicem esset introducta; quam multos reperimus, quando scientiæ hujus facta lustramus, Sectatores, qui functiones corporis humani, inconsulta natura, ex suis fictionibus descripserunt, ab omni veritatis studio alienissimi; & ut reliquas omittant Sectas, (vix enim sufficerent plures paginæ recensendis omnibus) quanta Physiologiæ impedimenta fecit, quæ Jatomathematicæ nomen sibi meruit? quæ partes corporis humani circino quasi dimensa est, nobilissimasque ejus functiones calculis exprimere tentavit, quas tamen ne quidem sedulus naturæ spectator post longam plurium annorum diligentiam ita perspicere valet, ut sibi ipsi satisfaciât,

cogiturque aliquid divinum, quod nulli machinæ inest, hic agnoscere.

Cum igitur tanta sit rariorum Observationum utilitas, & cujusdam Scriptorem libentissime agam, singularem memoratuque dignam publicam facio Herniæ Historiam, quam Experientiss. atque Excellentiss. DN. LOBSTEIN, *Med. D. Anat. atque Chirurgiæ Prof. P. O. celeberrimus*, ex adversariis suis benevole concessit. Expectabis quidem, B. L. absolutam omni numero pulcherrimi casus epicrisin, sed pauci tantum dies pro elaboratione relicti, dum reditum in patriam molior, eam longius diducere vetant; itaque selecta tantum tria ex casu meo capita mihi enucleanda sumsi, quæ post recensitam Morbi Historiam præcipuorum Auctorum suffultam Observationibus, addito qualicumque judicio, illustrare suscipiam. Faveas, B. L. conatibus meis omni qua par est pietate rogo.

HISTORIA MORBI.

Præterlapso proximo anno ad foeminam gravi decumbentem morbo, sollicita ejus soror intensis accessivitis precibus, Cl. DN. LOBSTEIN, Præceptorem Venerandum, opem ut ferret, enixe rogatans. Difficile haud erat percunctanti, ex responsis concludere, interclusam herniam

esse, periculumque in mora. Nec sefellit eum opinio. Etenim examinatam ipsam Ægrotam per septem jam dies femoralis hernia male habebat. Erat illa staturæ exiguæ, quadragessimumque in circa agebat annum; corporis habitus delicatus fatis, pallida facies; vomitus perpetui, itidemque singultus pertinax eam vexabant, ut omni ex parte res desprætatissima fuerit visa. Interim tamen pulsus adhucdum æqualis, sed tenuis atque languidus, æquabilis corporis calor, animique integritas aderant. Vocatus antea fuerat Artis Chirurgicæ Peritus dextrerrimus Dn. WESTPHAL, Practicus hujus Urbis felicissimus, qui eo qui præcesserat die fomenta, cataplasmata, enemata applicuerat quidem, potionesque oleosas ingesserat, irritis tamen conatibus; nec optatiorem eventum sortita erant, quæcunque ad perficiendam taxin tentarat. Erat quidem ultima salus Ægrotæ in operatione posita; sed hanc quoque infelici fidere institutum iri prævidere poterant Medentes, cum audacia simul perpenderant molimina, quæ ab Ægrotæ amicis instituta antehac fuisse retulerunt adstantes. Miraris certe harum muliercularum ratiocinia. Herniam morbum esse noverant, igitur reponenda esse quæ elapsa erant, pro no inde concludunt alveo. Sed eheu! quale sequitur auxilium! En paucis: Audax fortisque scœmina suo genu in Ægrotæ inguen infisit, suis, quantas habet, viribus premit, sicque elapsa in ventrem redigere infelici conatu ni-

titur. Fine itaque suo frustratæ demum aliorum quærunt auxilium. Quid in hisce angustiis tentandum, fatendum cuilibet hæere aquam. Tantus erat in foemina ægrota vitæ amor, ut ad perpetiendâ, quæcunque ad conservandam eam susciperentur, esset promississima. Igitur ab audacia mutandum esse consilium jure statuerunt Medentes, ad omnia ea, quæ daret exitus, parati; si ferret intestinorum conditio, abscindere, quæ forte essent corrupta, atque anum perficere artificialem. Paratis igitur ferramentis consueto more sectionem supra tumorem instituunt, remonent cellulosa habitum, & ecce in apicum prodit herniæ sacco. Dum peragerentur hæc, miratus esses patientissimam, si quæ alia detur, foeminam dolores spernentem. Aperto sacco, cum effluxisset aqua, luridam monstrabat faciem intestinum cum epiploo, ut duplicem latuisse in herba anguem sane intelligeres. Tentarunt itaque educere subtus intestinum; sed ecce junxerat se desperato satis casui illud infortunii, ut in tota peritonæi circumferentia, quod saccum herniæ constituit, firmissime concreverint & omentum & intestini elapsa portio. Novis igitur opus erat viribus, novis consiliis & alacri animo, qui fortunatum eventum & insolitis auxiliis quandoque obtinendum esse, intelligerent; audaces quippe non raro fortuna juvat. Ampliarunt vulnus versus abdomen, atque tentarunt, ut digitorum ope superiorem elapsorum partem a peritonæo

separarent, donec potuerit supra digitos scalpellum caute intrudi, quo discissum est Poupartii ligamentum. Hac igitur encheiresi pararunt spatium, ut reliqua elapsorum, quæ hucusque in ambitu erant concreta, separari quoque, extrahi, oculisque subjici possent. Momento hoc præ nimiiis doloribus lipothymia correpta fuerat Ægra, quæ vero odoriferis ita rursus excitata fuit, ut ad perpetiendâ reliqua apta redderetur. Lustratum vero dein intestinum cum aliqua firmitate adhucdum gauderet, spes affulsit optima, fore ut restitueretur rursus, aut saltem, soluta licet intus aliqua ejus parte, certo lethalem non fortituum esse eventum. Quid enim aliud moliendum quæro? An excisio corruptæ partis? Sed nulla aderat extus, nec interiora conspiciendi ulla hic dabatur potestas; & si adfuisset interiorum partium corruptio, nulla certe docent exempla, quod certam perniciem ista afferat. Sed pertimescenda sane erat concretio omenti tumidi & indurati cum intestinis, anque illa solvenda, an relinquenda? arduum certe erat consilium. Si instituta fuisset solutio, non poterat non dilacerari simul intestinum, etiam summe tumidum inflatum inque hernioso sacco hucusque maceratum. Satiùs igitur esse duxerunt, cuncta reponere in abdomen, atque naturæ expectare operam, quæ quoque ita respondit votis, ut quarta ab operatione die felix contingeret suppu-

suppuratio, quæ per vulnus, cui ex consilio turunda erat immissa, septem dies jugi fluxu stillavit. Optimum hoc naturæ opus, suppurationem scilicet, qua corrupta omenti pars a sana abcessit, maxima ex parte juvit Peruvianus Cortex, quam omni bihorio Ægrota ad drachmam unam usque assumsit, divinum his in casibus remedium. Ut autem relaxarentur illæ partes, quas spasmus tenebat, sorpsit gelatinam jure solutam, nec non Syrupis demulcentibus nupta Oleosa; data fuere Enemata cum lacte, in quo decocti erant Verbasci Flores; quæ quoque remedia effecere, ut alvus libera rursus redderetur. Internorum cæterum effectus non parum supplebant externa, embrocationes, inunctiones lenientes, quæ ventris distensionem mire medebantur. Hac igitur methodo cum per aliquot dies insisteretur, restitutæ Ægrotae vires, imminuta ventris intumescencia, lenia dein fuere exhibita laxantia; inter quæ, cum Mannam respueret Ægra, potissimum erant cum Oleosis mixti Syrupi, tum Florum Persicorum, tum is, qui ex Cichoreo atque Rheo paratur, eisque feliciter alvus respondit. Diætæ quidem interim pluries irreperant vitia, quæ autem opportune remediis rursus debellata fuerunt. Sic factum est, ut favente Numinis gratia clauderetur vulnus, atque pristinam recuperaret sanitatem Ægrota. Amictum nunc est ejus corpus cingulo, quod pilam habet, ut firmetur, qui incisus fuerat, locus.

§. I.

Variis patent intestina ingentibusque casibus, five naturæ consentaneam collocationem hucusque servent, five se-
de sua mota, superatisque continentium partium viribus
exteriora versus proruperint, ut herniarum varia genera
efficiant. Quodsi enim five miram eorum consideres lon-
gitudinem, arcto tamen inter reliqua abdominis viscera
musculosque spatio comprehensam, five innatam eorum
volubilitatem atque contractilem vim, qua indefinenter
agitantur, five corporum in eorum cavitate ex ipso Natu-
ræ instituto hærentium nocendi potentiam, quanta illis
immineat continuo malorum lerna, clare fatis apparebit;
nec miraberis id, quod unanimi Medicorum constat con-
sensu; scilicet sedem suam sæpe figere hic gravissimos mor-
bos, quorum causam aliorum esse derivandam putares a).
Hæc primus docet intestinorum conspectus, ubi in aperto

a) HOFFMANN. *Syst. Med. Rat.* T. II. P. III. C. 6. §. 14. Caput affi-
ci docet a nimia saburra in intestinis hærente, quod Veteres jam
Medici notum sibi fuisse testantur. vid. GALENUS ad HIPPO-
CRATIS *Provybet.* Cap. I. Alvus intercepta non quidem signum
affecti cerebri, sed ubi hoc affectum est, clausa alvus malo de-
teriorem induit faciem. Hæmoptysin ex intestinis ortam habent.
Al. Phys. Med. Vol. 7. Obs. 116. Saburram in intestinis reli-
ctam esse cacochymiarum genitricem HOFFMANN testatur *Syst.*
Med. Rat. L. I. Sect. II C. VI. Schol. I. ad §. 14. & VAN SWIE-
TEN in *Comment. ad BOERH. Aph.* §. 772. Ulceribus & vulne-
ribus saburram obesse habet BOERHAAVIUS *Aph.* 20. & VAN
SWIETEN ad *b. l.*

vivo animali naturæ opus miramur. Tum vero demum cum anatomica encheirefi singulas lustramus, quibus componuntur, particulas, stupet ingenium, quando delicatam earum structuram, infinitum numerum atque ordinem consideramus, quæ omnia sic conspirant, sibi que respondent, ut animatæ singulæ effectus exercere soleant captum nostrum longe superantes *b*). Hæ agunt perpetuo, nulloque fatigantur motu, dummodo stas ille vices fervet. Vitalis hæc vis nullo non tempore adest, sanitati præsidet, atque fidam ejus custodiam agit; exerit se non solum dum omnia vigent, atque debito se habent collocanturque modo, sed & dum adverso flumine geruntur res semper manet actiosa, nisi insigni nocentium potentiarum cumulo obruatur. Demonstrat id ille intestinorum status, ubi in tota sua circumferentia vinculis comprimitur intestinorum portio, ita ut circumeunti in regni HARVÆI orbitis sanguini validum nascatur obstaculum; modo enim hic remaneat levissimus quasi hiatus, exercebit vim suam conservatricem longum fatis per temporis spatium *c*), & uti

B 2

-
- b*) Intestinorum, tenuium præsertim, intimiorem fabricam tradiderunt JOH. NATH. LIEBERKÜHN de *Villis Intestinorum*, Amstel. 1760. CHRIST. BERNH. ALBINUS in *nova sua Tenuium hominis Intestinorum Descriptione*, Lugd. Bat. 1724. & B. S. ALBINUS passim in *Annotat. Academ.*
- c*) Vario temporis spatio incarceratæ herniæ in gangrænam abeunt, ut certus hic terminus statui nequaquam possit; aliæ tertio die

nostra docet Observatio per septem & ultra sæpe dies.
Miranda sane res, vigere naturam, dum penitus fractam
esse crederes ita, ut exurgendi nulla esset amplius potestas,
& multo minus ut in integrum restitui posset ejus vigor.

§. II.

Sed non solum, ubi cuncta juxta ordinem procedunt,
non solum ubi inflammatio dira subest, conspiciendam se
præbet actuosa naturæ vis. Agit quoque tum, ubi corru-
pta est ejus pars, sive in externa facie, quæ oculis subji-
citur, sive in interna superficie, cujus structura longe de-
licatior est: Scilicet tunc demum omnes suas videtur colli-
gere vires, ut sapienti instituto separet corruptas partes
a sanis, excutiatque tanquam alienam sibi partem inutilem,
imo quoque summe nocivam d). Tunc temporis præfer-
tim, ubi in vasis suis hucusque contentus libereque fluens
sanguis bonæ notæ est, nec in perniciosi consortium abre-
ptus titubat quasi hærens materies, hæc hactenusque incertum
est, n illa ejusdem corruptionis particeps fiat emortuæ

---

necrosi corripuntur; aliæ ad duodecimum usque diem integræ
remanent. Exempla apud omnes leguntur Chirurgiæ Scriptores.

- d) Memorabiles sunt herniarum suppuratarum observationes, quæ
tamen lethales non fuerunt. Scripsit de his consulto Cl. HEISTER
in *Diss. de Hernia incarcerata suppurata sæpe non lethali*, Helmst.
1718. nec mortiferas esse eas, quas gangræna excipit, demon-
stravit Cl. WEILER in *Diss. de Hernia gangræna correpta*, Ar-
gent. 1768. Ut pateat, non relinquendum esse agrotum, ubi
gangræna intestina tenet, uti RAVIUM fecisse apud HEISTER
Instit. Chirurg. T. II. p. 766. not. d. legitur.

parti vicina, an ab ea permaneat libera? Quem enim nunc in his partibus conspiciamus statum, inflammatio est, cujus exitus sive resolutio erit, sive puris generatio, sive plenaria ejus necrosis. Sed qui poterit hic plenaria fieri resolutio, ubi summum jam ad gradum pervenit inflammatio, atque ruptorum vasorum prægrandia oscula sanguinem per anastomosin dimittunt? Suppuratio igitur solus erat optatior ægroto exitus; testatur id certe non una observatio, sed quotidiana omnium Chirurgorum experientia e). Ab ista tamen pernicie liberum remansit in Casu nostro intestinum, ejusque solum Epiploon particeps fuit. Non inepte certe suspicari mihi videor, omentum superne in hacce hernia collocatum, fregisse duri ligamenti vim, atque intestinorum portioni hic contentæ præsidio fuisse, dum in motu constituti abdominales muscoli istam premerent, ne eandem cum ipso tragœdiam luderet. Ardua certe, si evenissent hæc, fuisset ipsa operatio, difficilis cura, præternaturalis quoque antè fere certa necessitas, cujus tamen tam misera est conditio, ut morti videatur postponenda, nisi in integrum restituendæ sanitatis remedia inveniant Medentes. Habes hic B. L. breviter paucas,

B 3

---

e) Inter suppurationem gangrænamque optatiorem esse istam vulgaris notitiæ res est, quod humores bonam hucusque notam servare denotet. vid. PLATNERUS *Instit. Chir.* §. 54. & 55.

quas suppeditavit mihi casus noster, cogitationes; transeo nunc ad ipsam ejus tractationem, atque cum supra jam factus sim, absolutam ejus Epicrisin ut darem, haud permisisse circumstantias, sermonem tantum de sequentibus tribus capitibus instituam scilicet de ligatura primo Epiploï; deinde an discindendum sive dilatandum in hac herniæ operatione sit Poupartii ligamentum? atque tandem de Corticis Peruviani contra necrosin virtutibus nostro in Casu quædam subjungam.

§. III.

Omentum, Peritonæi proles, membrana est tenera, cellulosæ fatis similis, facile dilacerabilis, per quam vasa incedunt reticulata, secundum quorum ductum adeps in strias dispositus sedet *f*). Hoc nomine quamvis plures veniunt particulæ, nobis tamen, ubi de Epiploö loquemur, illud præprimis indigitatur, quod Gastrocolicum audit HALLERO, duabus constans laminis, quarum anterior a ventriculi ima sede educitur; pergit ad umbilicum, sive quoque ad pelvim usque *g*), pone abdominis musculos ascendit contra se ipsam revoluta, posteriorque membrana

f) vid. HALLERI *Prim. Lin. Phys.* §. DCLXIII.

g) Omentum non raro cuncta abdominis viscera tegit, ut etiam in Pelvim ad uterum usque non modica portione sese dimittat. vid. HALLERUS in *Not. ad Pract.* BOERH. §. 330.

transversum attingit colum, cui latissime innascitur. Lacte se pandit autem omenti utilitas. Adipem parat servatque, in humanae oeconomiae usum, intestina inter atque abdominis musculos interponit se; a concretionem igitur cum peritonæo, nec non & inter se, effuso suo adipe defendit, frigus ab iis arcet. Ita fabricatum ex adipe plurimisque non minimis vasis viscus facile alteratur, dum sive in variis herniis vel solum *b*), vel cum intestinis descendit, comprimiturque ita, ut facile consistens adeps durus reddatur atque crassus, stringantur vasa, inflammetur pars, citoque pede in gangrænam abeat; sive in abdominis vulneribus a reliquis exteriora versus nitentibus visceribus per vulnus exprimatur, atque ita aëri, quo cito corrumpitur, exponatur. Cum igitur emortuam partem in abdomen reponere non sinant sanæ Chirurgiæ regulæ, communis Auctorum sententia atque Chirurgorum praxis est, ut deligatur in sana adhuc parte Epiploon, inque vulnere firmetur ligatura, quo emortuis plane vasis decidat corrupta pars, sicque a pernicie fervetur reliqua, sive quoque abscindatur cultro infra ligaturam emortua pars. Hæc sedulo in-

---

b) Epiploon solum in hernia posse comprehendi, probant HEISTER *Diss. cit.* §. IV. LE DRAN *Obs. de Chir.* Tom. II. Obs. 63. quin imo eadem vides symptomata, ubi incarceratur hæc herniæ species, quam si subesset Enterocæle. vid. PIPELET *Mem. de l'Ac. de Chir.* Tom. III. p. 399.

culcant omnes Chirurgorum Libri, a quo GALENUS eam ligaturam instituit atque commendavit, imo ita necessariam reputarunt eam omnes Veterum Sectatores, ut graviter reprehendat PETRUS DE MARCHETTIS *i)* barbi tonforem, qui omentum neglecta ista resecut, ideoque sequentia profert verba: "Observandum vero ex sententia „omnium Autorum, non esse secandum omentum, nisi „filo constringatur, quod in vulnere relictum natura præter ullum incommodum extrudit." Differunt tamen ab his recentiorum aliquanto præcepta, quorum plures ligaturæ usum restringendum, alii inutilem atque negligendum, alii vero plane noxium rejiciendumque autumant. Paucis hæc discutere animus est.

§. IV.

Epiploi ligaturam GALENO suam debere originem, supra diximus. Addimus hic, CELSO fuisse ignotam, quum nusquam in toto *Ejus de Medicina* Libro hujus occurrat mentio. Celebratur vero duplici potissimum scopo, ut scilicet sive prohibeat serpentem gangrænam, ne sincera Epiploi trahatur pars, sive ut avertatur hæmorrhagia, ubi secundum Chirurgiæ præcepta in sana parte emortuam abscondi-

---

i) *Obs. Med. Chir.* Obs. LI. p. 100.

rescindimus. Siquidem ex felici sive infortunato eventu de ligaturæ hujus utilitate judicare quis vellet, dubius certe nobiscum hærebit, cum utriusque generis recenseantur a fide dignissimis Viris historiæ. Probat ligaturam tanquam securiorem methodum, nisi admodum parva rescindenda sit pars Cl. HEISTER *k*), seque tuetur CHESELDENI autoritate, qui in herniæ incarceratæ operatione „omentum ad-
„natum acu duplex filum trahente perforavit, ligavit atque
„amputavit, ægrumque sic feliciter restituit., Eundem eventum fortitus est LA MOTTE *l*), cum Epiploon post abdominis vulnus ligaret abscinderetque excidentem ejus portionem. Secundum hæc principia præcipit quoque Epiploï ligaturam Cl. PLATNER *m*). Habes quidem hic felices eventus; sed ecce tamen infortunatos quoque ligaturam secutos.

Subjicit se operationi Epiploceles Vir triginta annorum, cui tamen nulla supervenerunt incarcerationis symptomata; Chirurgus cum scroto adhærens solvisset Epiploon, ligat illud, partemque ligatam in annulo relinquit; eodem die superveniunt singultus, vomitus ad quartum usque diem

C

k) *Instit. Chir.* P. II. Sect. V. Cap. CXVII. §. VI. & X.

l) *Traité de Chirurgie complete* Tom. III. Obs. 246. p. 157.

m) *Instit. Chir.* §. 683.

durantes, quo defunctus est æger; refert hanc historiam Cl. VERDIER *n*), aliamque mox a Cl. POUTEAU communicatam subjungit: Ligaverat Vir Cl. omentum, deligatamque partem absciderat; cessabant quidem illico vomitus, filebant symptomata, sed mox de novo ingruunt; dolor vexat ventriculum immanis totumque ventrem, atque celebratis licet Venæsectionibus, impositisque fomentis emollientibus moritur æger trigesima sexta post operationem hora. Suppuratio gangrænosa visa est in cadavere totum occupare Epiploon, hinc inde digito crassum, cum intestinis nec non peritonæo concretum. Erat hic tam evidens ligaturæ noxa, ut in totum illam abhinc relinqueret dexterrimus Vir. Extant præterea apud plurimos Autores noxarum a relicta in annulo ligatura Observaciones *o*). Labet tandem his neglectæ feliciter ligaturæ exempla subjungere: talia scilicet habet DIONIS *p*), GARENGEOT *q*), GUNZIUS *r*). Nunquam Epiploon ligavit Cl. MARECHAL, Regis Chirurgus *s*); nunquam SHARPUS *t*) aliique, quos re-

n) *Mem. de l'Acad. de Chir.* Tom. III. p. 73. & 199.

o) vid. PLATNER *Instit. Chir.* §. 685.

p) *Cours des Opérations* p. 93.

q) *Opp. de Chir.* Tom. I. Cap. IV. p. 205.

r) *Lib. de Herniis*, p. 54.

s) *Mem. de l'Acad. de Chir.* Tom. III. p. 76.

t) *Recherches critiques sur l'état présent de la Chirurgie*, 1751. Ne-

considere supervacaneum est, ne Auctoritatum pondus accumulem.

§. V.

Si igitur dicendum quid res sit, videtur in univcrsum ligaturæ magis noxios quam salutare esse effectus. Quo enim cunque instituat scopo actuosæ naturæ operam magis turbare quam juvare palam est. Supponas scilicet partem Epiploï teneri gangræna, efficacius in separanda ista a sana parte operabitur natura, quam constringens filum, quod ejus motus in salutem ægri tendentes non potest non turbare. Si metus tibi oritur ab hæmorrhagia, ne discissa sequatur vasa, discutient illum quos supra citavimus Viri, qui nullam sibi evenisse, cum sine ligatura absciderent Epiploon, afferunt. Memorabilis hic est Cl. CAMPARDON casus ^{u)}, ubi nullo relicto pro ligatura spatio resectum est Epiploon prope Colon transversum, nulla tamen secuta sanguinis profusione. Quicumque porro partis hujus utilitatem atque ligaturæ effectus propius rimari velit, nobiscum consentiet. Ligatura scilicet partem, cujus naturalis con-

C 2

---

gligit eam quoque ipse dexterrimi hujus Viri Præceptor, ubi non crassum est, sed corruptum solummodo. vid. HEISTER *l. c.*

^{u)} *Journ. de Med.* Tom. XII. Fevrier 1760.

ditio est, ut sit expansa, in unum cogit glomerem, sicque ejus functionem turbat; nec cogites restitutum iri ejus habitum, quando delapsa erit ligatura? concrescet potius in unum convolutum corpus, cunIQUE vicinis partibus, quin si nulla jam adesset inflammatio, illud simul necessaria naturæ lege subsequetur. Probant hoc pulcherrima Cl. PIRFELET x) experimenta, quæ ipsis Dexterrimi Viri verbis recensuissem lubenter, nisi justo majorem hic replerent paginam. Sed in epitomen contraham cuncta. Ligavit scilicet Epiploon pluribus canibus, ligatam resecauit partem, reposuit reliquam, sicque dimisit. Difficuler hæc animalia tulerunt hoc experimentum; ciborum appetitus erat prostratus, nec perfectæ reddita fuerunt sanitati. Strangulati canes fuere aperti, omentumque nunquam non morbose sese habebat, erat in glomerem concretum, vicinis partibus & præcipue vulneris oris adhærens, & quod maxime attendendum est, intus abscessum sæpissime alebat. Aliis iterum extraxit solummodo Epiploon, atque extra vulnus reliquit, qui facile sanati post mortem non nisi concretionem Epiploei cum vulneris oris ostendebant. Et talis adhuc mihi suspicio venit in mentem, cur ligaturarum usum incommoda tristitia sequantur. Suum trahit ortum Epiploon a ventriculo & intestinorum crassissimo

x) *Mém. de l'Acad. de Chir.* Tom. III, p. 402.

colo, uti supra præcepit Organa hæc certa naturæ lege in perpetuo motu sunt constituta, peristalticum vocant, qui longe crebrius sese ciet, dum intestina neçessitas urget, quam hoc in statu inflammationem esse extra omne dubium erit. Quid igitur, si inferius, ubi herniarum sedes fuit, Epiploon nodo constringitur, trahit illud huc mox ventriculus, mox illuc intestinum colon, ut creberrimis motibus Epiploon agitetur, qui felicem resolutionis exitum inflammatae parti hæud concedere videantur. Ad hæc accedit & illud, quod Epiploon in incisionis loco relinquitur vinculo suo constrictum. Inde non mirum, creberrimis motibus spasticis agitari, & intestina & ventriculum, ut cuncta vomant, quæque intus affervant.

Taceo reliqua, quæ contra noxiam hujus ligaturæ præxin dici possent. Sufficiant scilicet hæc, ut demonstrent, optimam elegisse Medentes procedendi methodum, dum reposuerunt integrum ob concretiones suas nequaquam solvendas, omentum, atque confisi naturæ viribus in separandis a sana parte emortuis, quæ quoque sic respondit votis, ut felicissimus esset subsecutus eventus.

§. VI.

Ad externum inguinis latus, quo proxime subest femoris cum coxa articulus, ligamentum vides, quod a *Fallopio* vel *Poupartio* denominatur. Scilicet arteriæ at-

que venæ iliacæ ex abdomine ad femora descendentes sustententur ab osse ileo, quod hac parte cum pectinis osse committitur & sinuatum est, quo sinu excipiuntur, quæ adduximus vasa. Superstratus est huic arcus ex tendine sive aponeurosi musculi externi atque interni obliqui, crassescente, qui utriusque sinus lateri innascitur y). Hac parte igitur aliquando cedit peritonæum, ubi contentarum partium vis ligamenti resistentiam superat; erumpunt cum Epiplooo intestina, subter communia integumenta sese effundunt, herniamque constituunt, quam cruralem sive femoralem latine, græco vero idiomate *μυρκεκλινη* appellant z). Ubi vero, quod reliquis quoque herniæ generibus accedere solet, intercluditur hæc, sive a distentis intestinis, sive ab ipsa ligamenti per robur suum vitale contractione a), oriturque inflammatio, cum consuetis herniæ incarceratæ symptomatibus, tum frustra tentata taxi, ferri auxilium tentandi oritur necessitas. Non disputabimus hic de variis, quæ olim in usu fuerunt hernias operandi modis, de puncto scilicet aureo, cauterisatione cruralis arcus &c. nec de tota, qua hodie utuntur encheiresi describenda co-

y) Amplius ligamentum hoc descripsit WINSLOW *Exposition anatomique* Tom. I. *Tr. des Os frâis* §. 119. sqq. qui cum inventore pro vero ligamento agnovit.

z) vid. GAUB. *Instit. Patbol.* §. 234. & PLATNER *Instit. Chir.* §. 792.

a) De strangulationis causis in herniis ex professo scripsit Cl. GOURSAND *Mem. de l'Acad. de Chir.* Tom. IV. p. 243. & 199.

gitamus *b*). Occupabit nos modo proposita novissime annuli arcusve cruralis dilatatio incisioni substituenda. Scilicet ubi coarctatus nimium est iste hiatus, quam ut blanda vi possent sensim sensimque introduci intestina, communis est Chirurgorum praxis atque præceptum, ut incidatur, sicque parato ampliori spatio commode refundantur, quæ in herniæ sacco erant comprehensa; hanc autem incisionem ex operatione nostra exulare, ejusque loco dilatationem commendare suscepit nuperus Autor; quo jure? breviter videamus.

§. VII.

Ut autem quæstionem nostram rite enodemus, consideranda sunt ea, quæ tum sub origine herniæ, tum sub ejus strictura accidere solent. Oritur cruralis hernia, ubi cedit fallopianum ligamentum viscerum abdominalium vi, adeoque urgetur per ejus aperturam peritonæum cum intestinis atque omento, sicque efficit saccum istis repletum. Docet hic certe experientia, distendi tunc arcum, ut reposita licet massa, per ejus aperturam data occasione rursus erumpat. Sensim abhinc sensimque assuescunt novo, quo continentur loco, intestinum cum epiplooo excidunt ex abdomine majori quotidie parte, concresecunt cum ipso

---

b) Exhaustit hunc laborem Cl. LOUIS. vid. *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* Tom. IV, p. 281. & seq.

facco, atque inter se c), ut reponi nunc, nisi solvantur concretiones, amplius non possint. Verum enimvero si forte tunc strangulatur hernia, corripiuntur per vasorum communicationem omnes hic positæ partes dira inflammatione, adeoque & arcus vasorum apparatu ditatus, ejus particeps fit, excitatur vitale ejus robur, atque magis renititur. Hæc itaque si rite consideramus, apertum per se fiet, quantam præ dilatatione prærogativam habeat incisio. Etenim ubi strangulatur hernia, ita coarctatus est locus, ut digitus nequaquam, vix vero aliud instrumentum possit introduci, quin maximus sit metus, ita compressum iri intestina, ut vehementer exinde lædantur; quod præsertim & illo in casu meruendum, ubi elapsorum plenaria concretio. Probat id quotidiana Chirurgorum experientia, qui omnes unanimi ore de summa conqueruntur difficultate introducendi vel tenue specillum sulcatum, super cujus sulco immittatur scalpellum. Præterea vero noverunt omnes, qui Chirurgicam artem exercent, feliciorem esse sanationem incisæ partis, quam quæ contusa graviter distenta est. Hanc veritatem si nostram ad quæstionem applicare velis, perspicies credo, robur
vitalè

c) Varias hic oriri posse concretionum species, contendit ARNAULD, Vir in herniarum operationibus versatissimus. vid. *Traité des Hernies* Tom. II. Sect. II. p. 104.

vitale ligamenti, si illud dilataveris, præsertim dum inflammatio istud tenet, frangi in totum, inflammationem irritamento hoc augeri, sanatumque dein licet ægrum recidivæ metu jure meritoque cruciari; quem herniæ recrudescentiæ metum adauget, hoc præsertim in loco, quum cinguli pila justo applicari nequeat, nec in incedendo compressio æqualis. Et si unquam hæc encheiresis admitti potest, certe tunc modo locum habere videtur, ubi recentissima est hernia, nullarumque partium concretio, inflatioque intestini minor, & facilis dissipatio materiæ contentæ, ita ut commoda ægroti collocatione in lecto partis elapsæ refusio queat contingere, partiumque nisus hucusque adest, naturalem suum repetendi locum, quo in casu simul aliquod in ligamento robur assumere licet. Ubi vero inveteratæ herniæ ferro medendum, eadem est nostra, quam quoque Cl. LOUIS atque FABRE *d)* alunt, sententia, incisionem longe præstare dilatationi.

§. VIII.

De Corticis Peruviani egregiis in Casu nostro effectibus adhuc neçtere sermonem instituti postulat ratio. Duce[m] hic ex animi sententia summaque cum voluptate feligam egregiam Avunculi summopere suspicendi Cl. MAURF

D

---

d) Mem. de l'Acad. de Chir, Tom. IV. p. 295. sq.

de *Cortice Peruviano* Dissertationem e). Polychrestum scilicet, si quod aliud medicamentum, postquam contra intermittentes febres efficacissimum fuerat visum, ad alios quoque morbos summo cum fructu, atque contra gangrænam potissimum a Medicis adhiberi cœpit f). Meruit potissimum de egregio medicamento, in probanda hac ejus virtute Cl. PRINGLE g), cujus pulcherrima experimenta singula instituit quoque, aliaque plurima apposuit Cl. MAUTT h). Non permittit hic pagina recensere hæc pericula; sufficiat dixisse, constare istis, constare quotidiana experientia, valere plurimum Chinæ Corticem in dissipanda gangræna atque cohibendo ulteriori ejus progressu. Sed multiplices sunt gangrænae species, quas tamen ad duo potissimum commode revocaveris genera; alterum nempe a nimio sanguinis motu, adeoque inflammatione, alterum a plenaria ejus quiete originem trahens. Cuiam igitur generi medetur Cortex? In diversa hic abeunt Autores i),

e) Lugd. Bat. 1760. habitam.

f) Non quidem studio, sed casu potius detecta est hæc divini Corticis virtus; atque quidem Anglorum potissimum industria inserta sunt eorum tentamina hinc inde in *Transf. Phil.* atque *Medic. Essays.*

g) Descripta sunt ista in *Observ. sur les Maladies des Armées* Tom. II. Mem. II. Exp. XIII. p. 188.

h) in *Diss. cit.* p. 25. sqq.

i) vid. de hac Controversia RODENBERGER de *Cortice Peruviano*, Arg. 1763, §. XIV.

nec certe unquam dijudicabitur lis, nisi quis ipsam Corticis agendi vim, hactenus ignotam, plane habeat perspectam. Demonstrant interim Observationes Clarissimorum Virorum, utriusque necrosi opem tulisse divinum nostrum medicamentum. Gangrænam ex hydrocele in scroto natam Corticis interno æque ac externo usu fuisse sanatam, docet BERTRANDI *h*); refert Cl. WERLHOF, intestinorum gangrænam ab incarcerata hernia natam a Corticis usu evanuisse *l*); ex imbecillitate & senectute orta, primum fuit in usum tractus Cortex, inde promotus ulterius *m*). Quid igitur statuendum? Dissipemus, quantum permittunt vires, caliginem, qua obvolvitur. Corticis quamvis ignota sit agendi ratio, hæc tamen inest ei vis, ut solida roboret, fluida incidat, attenuet. Ubi igitur a quiete sanguinis nata est gangræna, stimulo opus habent arteriæ, qui oscillationes excitet, denuoque vivificet; attenuante egent medicamento sanguinis grumi in vasis quiescentes, ut circulum iterum possint subire; utrumque egregie efficiet Cortex. Idem certe præstabit in altero gangrænae genere, quod a nimio sanguinis motu est, dummodo Venæ-

D 2

h) *Mem. de l'Acad. de Chir.* Tom. III. p. 129.

l) *Commerc. Lit. Nor.* A 1735. Januar. Hebd. I. p. 4.

m) vid. *Medic. Essays* Vol. II. Art. 34. Vol. III. Obs. V. Vol. IV. Obs. X. MAUTT *Diss. cit.* qui tam de hac, quam de priori specie proprios casus allegat.

fectionibus rite depleta atque relaxata sint vasa, "inde dein
 „fit, (verba sunt Cl. MAUTT ⁿ), quæ mentem meam accu-
 „rate exprimunt,) "ut solida a distendente nimis sanguinis
 „impetu liberentur, per Corticem sensim sensimque tonum
 „recuperent, in impactum agant, illum urgeant, conco-
 „mitantem febrem minuant, & sic felicem resolutionem
 „producant. Quodsi vero putrida materies fuerit refor-
 „pta, sanguinique mixta, illam invertere sicque tristem se-
 „quelam præcavere poterit." Sic quoque, ubi jam in to-
 tum emortua est aliqua pars, cui vitam reddere humanis
 viribus non est datum, excitato rursus vasorum lusu, da-
 bitur naturæ potestas, ut excitata inter sanam corruptam-
 que partem suppuratione, rejiciat hanc, a pernicie servet
 istam,

§. IX.

Age nunc, secundum ea, quæ hæcenus ex Autorum
 monumentis nostrum in usum collegimus, Casus nostri
 epicrisin condamus. Apparebit cuique, qui Medentium
 procedendi modum in operanda hac hernia mirari velit,
 conspirare eum cum maximorum Virorum præceptis. Oc-
 currunt certe in Chirurgicis operationibus talia momenta,
 quæ exigua atque minuta videntur primo intuitu, quorum
 tamen observatio sive omissio tantos post se trahit effectus,
 ut sive acceleretur sive retardetur curatio, sequantur sive

ⁿ) *Diss. cit.*, §. XIV. p. 16.

prævertantur gravia symptomata, minuantur sive augeantur ægrôti crû-
 eiatus. Oportet igitur ea curate rimari, quid efficere valeant, habere
 perspectum; eorumque utilitas in ægrotorum emolumenta publice di-
 vulgare. Commode hæc ad ea novissimorum Autorum præcepta appli-
 cabis, quibus primæ integumentorum incisioni prudentes præscripse-
 runt regulas. SHARPIO, Chirurgiæ Anglicæ decori debetur, quod
 utilem hanc posuerit regulam, incidendi scilicet cutim ad aliquam ab
 annulo sive arcu erurali altitudinem; ut commode fieri possit hujus
 dein incisio. De hujus igitur præcepti utilitate quoque persuasus Præ-
 ceptor & hoc, quod fatis inutile alias visum est, momentum caute ob-
 servavit. Sed ne ab eorum, quæ tractanda mihi potissimum sumsi,
 Caput consideratione longe nimis abripiar, eæ rationes perpenden-
 dae sunt, quæ ab omenti ligatura absteruerunt. Scilicet acciderant
 hic, quæ in omnibus inveteratis herniis evenire solent; concreverant
 intestina cum omento potissimum, superne inter elapsas partes colloca-
 tum; his accedit, quod & ad summum jam gradum pervenerat inflam-
 matio dira. Insignis igitur erat partium teneritas, quam auxerant mi-
 re audaces fœminæ genu incumbentis conatus, quorum præsertim vis
 Epiploon vexaverat, alias jam ob vaforum copiam, cellulosum habi-
 tum, adipisque conditi naturam ad mortificationem prorum. An igitur
 tentanda omenti ab intestinis separatio? Omnino certe eam pro-
 hibebat dilacerationis metus, quæ in summa partium teneritate sine
 dubio fuisset consecuta. Ommissa igitur hac nihil aliud erat reliquum,
 quam solutis cum arcu adhesionibus, totam in ventrem refundere
 massam, negligere omenti ligaturam, quam non admittebant ex una
 parte ejus cum intestinis adhaerentiæ; imo, quæ ex altera parte secun-
 dum supra adducta Autorum testimonia inutilis & noxia esse videtur.
 Jure igitur meritoque naturæ confisus viribus, tranquille expectavit
 felicem ejus in citando pure operam, quæ emortuam omenti partem a

fana divideret, ejiceret, hancque cum intestinis a pernicie servaret. Qualis vero nunc sit in foemina nostra horum viscerum collocatio, ca-
daveris, ubi forte defuncta erit, sectio curiosis monstrabit.

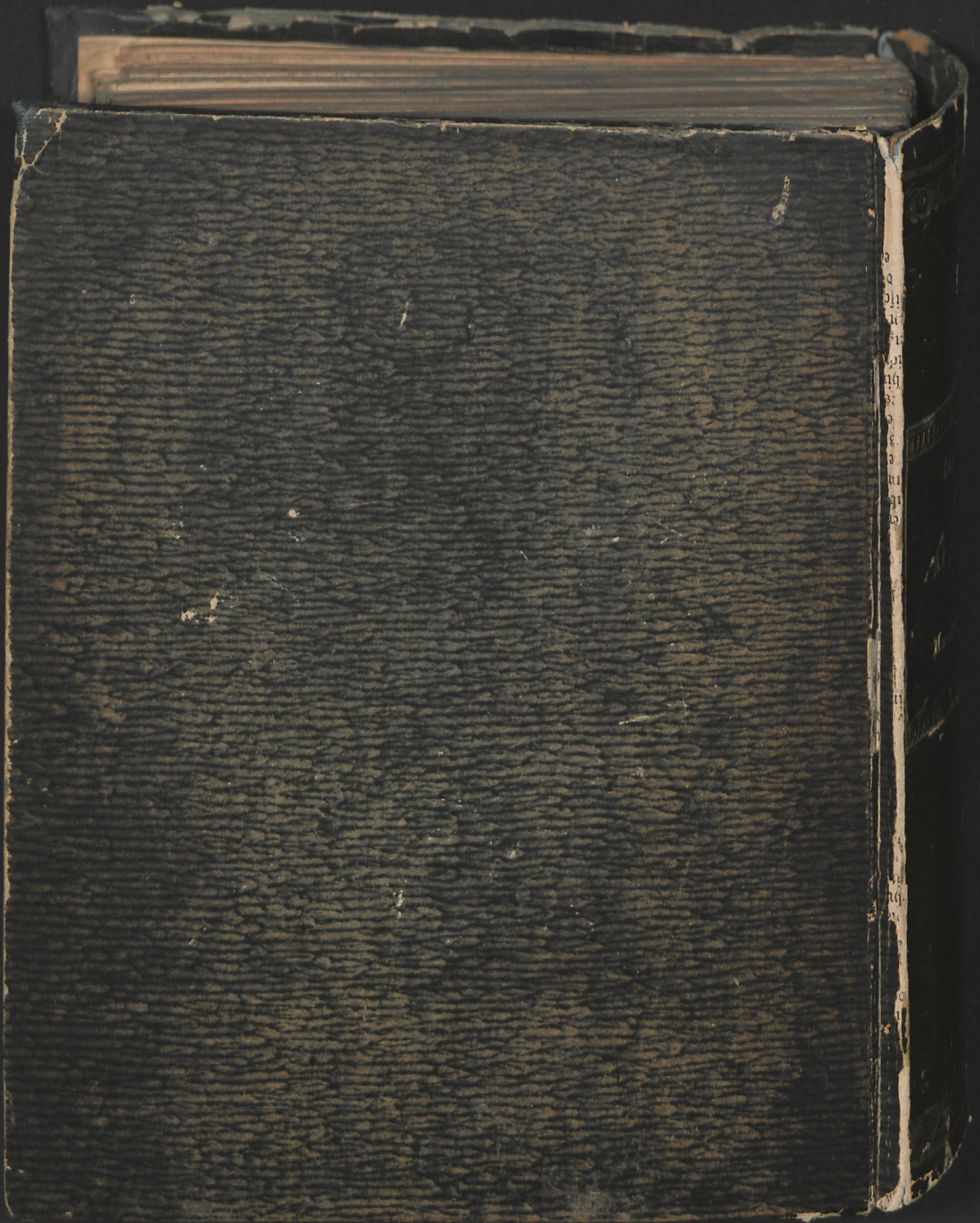
§. X.

Inveterata erat, quam descripsimus, hernia, in qua undiquaque natae erant cum vicinis partibus adhaerentiae, inter quas ea potissimum difficiles excitavit operantibus labores, quae in ipso arcu, inter hunc atque omentum cum intestinis aderat. Elapsarum praeterea partium moles augmentum coeperat quotidie, atque diuturna in herniae sacco mora eas ita novae suae collocatiōni affuefecerat, ut omnis in ventrem sese recipiendi nifus in eis evanuerit. Ita sese habentibus rebus supervenit herniae strangulatio, sive, quod idem est, omnium partium inflammatio indies crescens, quam non potest non usque concomitari summa intestinorum atque cruralis arcus tensio. His si addas teneram viscerum, quae sub ligamento erant comprehensa conditionem supra memoratam, necessariam fuisse arcus incisionem, impossibilem dilatationem evidens fiet. Qui enim potuisset refundi massa in ventrem in hisce angustiis, cujus maxima erat moles? qua ratione solvendae erant in arcu natae adhaerentiae, quas relinquere nefas erat? ni incidissent ligamentum, atque ita parassent operanti digito spatium viamque elapsis partibus, qua in abdomen redirent; quae certe commoda praestare nequit dilatatio, vix in recenti hernia admittenda. Sed nondum absoluta hic erat Medentium pagina; pessimam indigitabat prognosin; qua omentum ac intestina jam occupaverat gangraena, ad eum jam constituta gradum, ut Epiploi pars esset emortua. Aliquam tamen hucusque spem reliquerat vitae superstes robur, ex pulsus aequabili tenore dijudicandus. Optimum hic erat consilium propinare medicamentum, cujus contra necrosin virtutes ex innumeris Autorum testimoniis abunde constabant, quo novas in arteriis excitaret oscillationes, purisque faveret generationi; dissipata gangraena, rejectaque emortua omenti parte, sanitati restituta est foemina, atque incolumis haecenus vivit.

(X2282770)

W17

13
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
SISTENS CASUM

DE
HERNIA CRURALI
INCARCERATA

QUEM
DIVINIS SUB AUSPICIIS
GRATIOSE FACULTATIS MEDICÆ
DECRETO

PRO LICENTIA

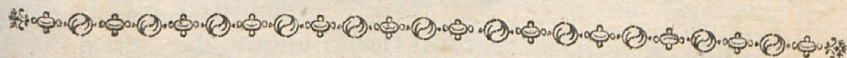
SUMMOS IN MEDICINA HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE CONSEQUENDI

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI
RESOLUTUM SUBJICIT

DIE XXVIII. AUGUSTI A. MDCCLXIX.

FRANCISCUS CAROLUS MELZER
PETROPOLITANUS.

H. L. Q. C.

ARGENTORATI

Typis JOH. HENRICI HEITZII Univerſitatis Typographi.

